

GLE

Kaišarski rondo

Ne da mi se da živim čisto U detinje maramice, krvave, da uvijek toplo svoje meso Sveireći što tu su nisu gaza kroz koju kapljem u nebeski toz Kad vinske mušice okrenu glave i kletva opauči po čelenci A rajski posao nikada neću omirisati: truli komadeška opštinske šunke i dečica dobra režanj po režanj Sto reče poslužitelj u javnom nužniku: imamo mi svoje, nizbrdo i balega kobelja Umeo da vine ka nebu, a bratija uzalud zbrajala zvezde Ne, nisam mrtav Kap, Po kap, u srčano bure, cedila džibra iz božanskih kazana A poslovođa te od glave do pete, malić mu pod noptom crneo se, jer upravo dovršio svet A ti, po običaju, nem nemcijat Tek prvu reč da smucaš Kad krenula pesma, kosa na glavi

opisno trunje
ivan negrisorac

OPISNO TRUNJE

Zima je tu, cveta cveće Raspored stvari gubi se u maglenom trnju Daleko zvone praporci sa svojih gležnjeva Sve se već desilo, nisam tu gde jesam Nisam pod krpama u koje se uvijam Jesam jesam, jesam li

Snegovi su lekovito saće, to je prst u oku kad poteče mastiljava moždina Uzdij kičmenu voštanicu, božji nokti bište nam kosu U kosti srž, leđi

se li duš i ne curi nam iz ušiju Reći se brišha u oku ostaju meka ulegnuća gde ptice polažu jaja Sto govorilo se, ne govori više Stope u snegu, bosonogi papci Na stabla ričemo, na голу šaku pod nosom, kao na prskalice nebeskih carinika

Ne živimo po danu, po arhitektonskim ledinama Da kapne perut sa zvezda mnogi će čekati Tišinu osluhnuti dok leluja med rečima, tišinu je li nas prekrilo ledeni med, čuti li se pod is iz uha, mille laparajući kriocem O, hromi azbučniče: pusti Drina nek kr i vu da

Brzo zaboravljam ono što čini da sam ovde, kao što sam tamo, po zakucima Sunce oglodali do kostiju, visuljak nad glavom sad je hrpa košanog pruča što ne sija dok svetlosni konopci padaju iznebuha Sta sam to našao, šta mi u rukama Nemam imena za stopu na kojoj drhtiš pod nadstrešnicom gde kaplje kap po kap Sta to magla oko ušiju čuti Usta na usta, zub za zub Lebdim, dva lakta nad zemljom u par gutljaja iskapiti se mogu, isterali paru na zakrpama gde cure dim i perje Voda u kojoj ne mičem: večna sekunda što kaplje kolenom Dodirujem drugi neki svet, gde silazim nepomičan

Ustinu, kralj je bio fukara Dvorjani skupljali se u makovo zrno i prstima šašoljili tabane Smej se, nasmej kvadratna lopto Krivi se kašika pod zrcnem očinjim, sečivom klize u nebo Sta pije krv, gužva podočnjake i ljubičaste vreće Cuje se: na perjanom jastuku zubići otrovno škljocaju Koži izvire koščice, šavovi ne skupljaju ogrizine Odgovor se zna pre nego pitanje dlan svoj položi na srce Kažu: predi ovu crtu, predi Postao hrpa: vreća iz koje povadili gliste i meso Krvni končići Poslednji nikogović bio nam kralj govori i govori, a glas ne doziva: ovde, ciktavi kuriri, ovde, u uvo, toče nam, vrelo ulje

Za vreme su bogovi, sinko, za vremena. Srtini tu kašu, sa ma, TI

većno polažeš jajišca u toploj vasejenskoj rupici.

ECI PECI

To što kažem Jedina kuća u kojoj šake skrstim pod bradom Otresite prašinu, stopala silaze duboko ispod Zaista vam kažem, otvorite uši Zemlja tiho, tiho krvari Ili, reč je: ima nešto zbog čega sam ovde Izložite tela vetrovima što se raspalo, raspalo se: vazduh srkuće svoje, zemlja svoje Kako cvetaju koštane porcije Neprestano se melje, melje se silno Tamo i ovde, zaustavlja razbrajalica Razlegne sklerotično dobrojutro Smrt ima tude lice, mojim očima Svukud šaram, milujem ne bi li s prstiju skliznulo šta Ko sam ja, ko sam ti Biljke presvlače kožu Nesravnjeno stariji nego juče, stariji sam od juče Nisi, kažu: nisi ovde tu si Tu, i tačka

Ne boluju oni od bolesti, boluju Život je muva što zuiji oko kosmičkog nosa

Ništa su reći Zaustavi ih na nepcima i stavi prst na čelo: kako, kako je teško duboko udahnuti nebesku paru

GAZELA

Odavde, gde dan zgusnuo se u sjajnu loptu što češka tabane i, blago, spusti mi prste na rame, i kosu, vidim: slovo je, sve je slovo, što, obraslo toplim perjem, širi krila nad mlečnim splacinama I zašto me stid, dok žvačeš hleb i srkučeš vodu: osoviti se i osloviti se, isto je Tu sam, kažem, tu, dok ne stignu nalozi odozgo i senka poklopi goluzdravu šiju: slovo je grumen vazduha A što iscurilo, sad razliva se (kroz uši, niz očinje igle) i topla pelerina jedina je kružnica bez zadaha surutke Mnogo krinolinskih noseva čuvam u ostavi, zimnicu i suho meso, a svet ni za jotu da iskorakne iz balegavih morfoloških čaira Labud sa gustom dojkom, slovo je Propadam kroz sopstvena stopala, u podzemne cevi curim, melasa, niz rupice donova A groblje, tamo li je životna tezga gde strugotine talože se a predmeti osmehuju zdravim zubima Slovo, slovo, kažem U loncu svetlosni ostavili izmet, mirisno bilje da gajimo Pogledaj se u lice, umri od gladi Slovo mu

